

Súd: Okresný súd Bánovce nad Bebravou
Spisová značka: 2Csp/122/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3219201463
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tomáš Brinčík
ECLI: ECLI:SK:OSBN:2020:3219201463.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bánovce nad Bebravou sudcom JUDr. Tomášom Brinčíkom v spore žalobcu: E. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XXXX/XXX, XXX XX L. X. L., proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, pr. zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o vydanie bezdôvodného obohatenia a o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 855,21 eur, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi primerané finančné zadosťučinenie vo výške 400,00 eur, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a.

IV. Žalobcovi voči žalovanému náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou osobne na tunajšom súde dňa 10.12.2019 domáha voči žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 1.786,26 eur a zaplatenia primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 400,00 eur.

2. Podanú žalobu žalobca odôvodnil tým, že so žalovaným uzatvoril Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 27.06.2014, na základe ktorej poskytol žalovaný žalobcovi úver vo výške 1.500,00 eur so splatnosťou 36 mesačných splátok s výškou splátky 53,25 eur, s celkovou čiastkou na úhradu 1.967,00 eur (bez odmeny za poskytovanie služieb). Ďalej uzatvoril so žalovaným Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 27.06.2017, na základe ktorej poskytol žalovaný žalobcovi úver vo výške 1.500,00 eur so splatnosťou 36 mesačných splátok s výškou splátky 53,25 eur, s celkovou čiastkou na úhradu 1.967,00 eur (bez odmeny za poskytovanie služieb). Uviedol, že uhradil doposiaľ žalovanému zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX sumu 2.343,13 eur a zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX sumu 2.343,13 eur. Mal za to, že uvedené zmluvy neobsahujú zákonné náležitosti v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzavretia zmlúv. V oboch prípadoch žalobca so žalovaným spísali žiadosť o poskytnutie úveru v bode 5 a následne žiadosť bola podpísaná žalovaným. Z bodu 6 vyplýva, že sa nemá vypísať, teda v čase uzavretia zmlúv - žiadosť táto časť nebola vyplnená, o čom svedčí aj iný typ písma, kde sú uvedené údaje o schválených revolvingových úveroch. Žalobcovi následne došli oznámenia veriteľa o schválení úverov - zmluvy o revolvingových úveroch. Uvedené oznámenia však nie sú podpísané zo strany žalobcu. Z toho vyplýva, že žalobca so žalovaným neuzavreli písomné zmluvy o spotrebiteľskom úvere tak, ako to má na mysli ustanovenie § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských

úveroch, nakoľko písomná forma bola uvedená len na žiadostiach o poskytnutie revolvingových úverov, pričom schválenie revolvingových úverov s uvedením výšky úveru a všetkých náležitostí týkajúcich sa splátok, úrokov, ročnej percentuálnej miery nákladov, boli uvedené len v oznámení veriteľa, ktoré žalobca nepodpísal. Zastával názor, že ide o nekalú prax žalovaného, nakoľko v čase podpisu zmluvy žalobca nevie, v akej výške a s akými podmienkami mu budú schválené úvery, pretože vypisuje len žiadosti o poskytnutie úverov a schválenie úverov mu má byť oznámené následne žalovaným, kde už nemá možnosť ovplyvniť výšku úverov, ani podmienky, za ktorých mu sú úvery poskytnuté. V zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1. Podľa § 11 ods. 1 citovaného zákona, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f) a k) poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Predmetné zmluvy o úvere sú tak bezúročné a bez poplatkov, z dôvodu absencie zákonom stanovených náležitostí, a to údajov o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a o konečnom termíne splatnosti pričom v zmysle ustálenej judikatúry všeobecných súdov, údaj 36 mesiacov nie je možné považovať za termín konečnej splatnosti úveru. Poukázal ďalej na nesprávne uvedenie výšky RPMN, nakoľko mal za to, že do tejto sadzby je potrebné zahrnúť aj odmenu za poskytovanie služieb podľa Dohody o poskytovaní služieb. Táto dohoda je nepochybne doplnkovou službou k spotrebiteľskému úveru a odmena za tieto služby mala byť zahrnutá v celkových nákladoch spotrebiteľa. Uzatvorenie takýchto dohôd je nekalou praxou žalovaného, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi, keďže takýmto spôsobom má žalovaný v úmysle obísť zákonné limity stanovené na odplatu za spotrebiteľské úvery. V zmysle týchto dohôd mal žalovaný poskytnúť žalobcovi služby, za ktoré mal žalobca platiť podľa pokynu žalovaného bez ohľadu na to, či tieto služby reálne využije alebo nie, teda od podpisu dohody, pričom o takéto služby v čase žiadania úveru nemal vôbec záujem. Takto dochádza k tomu, že sa žalobca zaviazal zaplatiť za službu, ktorú vôbec dostať nemusí, čo spôsobuje jeho zjavne nevýhodné postavenie. Takúto dohodu o poskytovaní služieb považoval teda za neplatnú, vzhľadom na to, že je v rozpore s dobrými mravmi a obchádza zákon. Úver poskytnutý žalobcovi sa teda podľa jeho názoru považuje za bezúročný a bez poplatkov. Zároveň považoval Dohody o poskytnutí služby súvisiace s predmetnými úvermi za absolútne neplatné právne úkony. Uviedol, že zaplatil žalovanému zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX sumu 2.343,13 eur a zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX sumu 2.343,13 eur, spolu 4.686,26 eur. Výška úveru č. XXXXXXXXXXXX bola 1.450,00 eur a výška úveru XXXXXXXXXXXX bola 1.450,00 eur (znížený o poplatok za poskytnutie úveru). Z celkovo uhradenej sumy 4.686,26 eur bolo uhradených 2.163,83 eur + 2.163,83 eur spolu 4.327,66 eur formou zrážok zo mzdy a suma 179,30 eur a 179,30 eur spolu 358,60 eur bolo uhradených v rámci dohodnutého splátkového kalendára o čom svedčí samotné tvrdenie žalovaného v návrhu na vydanie platobného rozkazu zo dňa 01.08.2017 a v rozsudku spis. zn. 4Csp/161/2017 zo dňa 10.01.2018. Žalovaný je povinný žalobcovi bezdôvodné obohatenie vydať. Žalovaný sa na úkor žalobcu obohatil o sumu 1.786,26 eur. Uviedol, že je nepochybné, že žalovaný je podnikateľom v oblasti spotrebiteľských úverov, a preto má konať v súlade so zákonmi na ochranu spotrebiteľa. Mal za to, že žalovaný porušil práva žalobcu ako spotrebiteľa a je povinný zaplatiť žalobcovi primerané finančné zadosťučinenie, a to najmä s ohľadom na výrazný zásah do práv žalobcu, neprimerané praktiky žalovaného pri vymáhaní úveru. Neustále výzvy a navyšovanie dlžnej sumy zo strany žalovaného značne nepriaznivo pôsobili na zdravotný aj psychický stav žalobcu. Žalobca si preto uplatňuje výšku zadosťučinenia vo výške 400,00 eur, ktorú považuje za primeranú výške úveru, výške bezdôvodného obohatenia, morálnej a majetkovej ujme. K odôvodneniu nároku na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia poukázal na nekalé praktiky žalovaného, keď tento podal v súvislosti s riadnym neplnením zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX žalobu o zaplatenie sumy 1.270,70 eur (suma zodpovedajúca rozdielu reálne poskytnutého úveru vo výške 1.450,00 eur a zaplatenej sume 173,90 eur). Žalobca bol Okresným súdom Bánovce nad Bebravou zaviazaný rozsudkom spis. zn. 4Csp/161/2017 zo dňa 10.01.2018 na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 1.270,70 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 08.12.2014 do zaplatenia. Na základe skutočností, že žalovaný mal vedomosť, že zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX nespĺňa zákonné náležitosti a v prípade, ak by sa domáhal sumy, ktorú reálne požadoval od žalobcu, v prevyšujúcej časti, by bola žaloba zamietnutá, rozhodol sa "poistiť" si svoj nárok aspoň v časti nezaplatenej istiny. Skutočnosť, že žalovaný disponoval právoplatným rozsudkom v jeho prospech znejúci na sumu 1.270,70 eur, čo je nárok, ktorý nespochybňuje ani sám žalobca, mu však nebránilo v tom, aby požadoval od žalobcu plnenie vo výške 3.203,15 eur. Zaplatenia tejto sumy sa domáhal prostredníctvom dohody o zrážkach zo mzdy, o ktorej výkon požiadal zamestnávateľa žalobcu. Aj v prípade zmluvy č. XXXXXXXXXXXX musel mať žalovaný vedomosť o tom, že ani táto zmluva nespĺňa zákonné náležitosti a preto podal návrh na vydanie platobného rozkazu, podľa ktorého sa domáhal zaplatenia sumy taktiež 1.270,70

eur (neuhradený zostatok istiny). Vo veci bol vydaný platobný rozkaz spis. zn. 5Csp/83/2017 zo dňa 27.10.2017, v zmysle ktorého bol žalobca zaviazaný na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 1.270,70 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.270,70 eur od 08.12.2014 do zaplatenia. Je teda nepochybné, že žalobca mal vedomosť o tom, že jeho nárok v požadovanej výške nie je oprávnený, no napriek tomu sa domáhal sumy 3.203,15 eur na základe dohody o zrážkach zo mzdy k zmluve č. XXXXXXXXXXXX a sumy 3.203,15 eur na základe dohody o zrážkach zo mzdy k zmluve č. XXXXXXXXXXXX. Týmito neoprávnenými zrážkami zo mzdy boli takto žalobcovi vykonané zrážky v celkovej výške 4.327,66 eur, teda o 1.427,66 eur viac než na čo mal žalobca nárok. Nezákonnosť zrážok zo mzdy bola pritom potvrdená aj rozhodnutím Okresného súdu Bánovce nad Bebravou spis. zn. 4Csp/82/2019 zo dňa 22.08.2019 a rozhodnutím spis. zn. 4Csp/79/2019. Žalovaný taktiež na vymáhanie dlžnej sumy splnomocnil inkasnú spoločnosť, ktorá od neho mala vymáhať mimosúdnu cestou záväzok nad rámec toho, čo bolo žalovanému súdom priznané. Táto spoločnosť opakovane žalobcu kontaktovala a požadovala od neho toto plnenie. Žalobca má za to, že takéto konanie žalovaného, ktorým sa úmyselne snaží bezdôvodne obohatiť, je v rozpore s dobrými mravmi a treba ho považovať za nekalú prax. Žalovaný aj napriek vedomosti o tom, aký je jeho reálny nárok, požadoval plnenie nad jeho rámec, čo nepriaznivo vplývalo (až do vydania neodkladných opatrení) na ekonomickú situáciu žalobcu.

3. K podanej žalobe sa podaním zo dňa 09.02.2020 vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že popiera tvrdenia žalobcu o vzniku nároku, a o dôvodoch, pre ktoré/na základe ktorých by mal žalovaný nárok vzniknúť. Tvrdenia žalobcu, že zmluva o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX a XXXXXXXXXXXX nemajú písomnú formu sú podľa jeho názoru nedôvodnými, pretože tak návrh na uzavretie zmluvy a aj jeho prijatie majú písomnú formu a nachádzajú sa na rovnakej listine. Tvrdenie žalobcu o nedodržaní písomnej formy nemá oporu v skutkovom stave. Súčasne poprel tvrdenia žalobcu, že v čase podpisu zmluvy nevedel, v akej výške a s akými podmienkami mu bude poskytnutý úver, ak z oboch uzavretých zmlúv vyplýva, že žalobcovi bol schválený úver vo výške, s dobou splácania, s úrokovou sadzbou a výškou splátky rovnaký, ako sa uvádza v bode 5 tej - ktorej zmluvy o revolvingovom úvere. Zmluva obsahuje zákonom vyžadovanú výšku splátky (53,25 eur). Poukázal ďalej na skutočnosť, že zmluva o úvere je tvorená ustanoveniami nachádzajúcimi sa nielen v listine označenej ako žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu, ale aj zmluvnými dojednaniami. Obsah zmluvy tvoria aj zmluvné dojednania, ktoré sú v zmysle článku 13 neoddeliteľnou súčasťou zmluvy a prílohy tvoriace súčasť zmluvy o revolvingovom úvere (článok 7., ods. 7.1 písm. g) zmluvných dojednaní). Z ustanovenia článku 4., ods. 4.5 zmluvných dojednaní vyplýva deň splatnosti poslednej splátky úveru, resp. revolvingu podľa posledného splátkového kalendára je dňom konečnej splatnosti úveru. Z ustanovenia článku 9., ods. 9.1 zmluvných dojednaní vyplýva, že Zmluva o revolvingovom úvere je uzavretá na dobu neurčitú s tým, že revolving sa uskutoční za podmienok stanovených touto Zmluvou o revolvingovom úvere. Deň splatnosti poslednej splátky úveru je uvedený v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, čím je splnená požiadavka vyplývajúca z uvedeného zákonného ustanovenia. Poukázal na odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Prešove, č. k. 13Co/111/2014 - 166. Doba trvania zmluvy a tiež termín konečnej splatnosti úveru sú riadne uvedené a je splnená zákonná požiadavka. Aj Súdny dvor EÚ vo veci C-42/15 uviedol, že uvedený údaj je možné uviesť v akomkoľvek dokumente tvoriacom zmluvu. Ďalej uviedol, že z podanej žaloby nevyplýva okrem všeobecných a paušalizovaných tvrdení jediná skutočnosť, pre ktorú by odmena podľa dohody o poskytovaní služieb mala byť súčasťou celkových nákladov. Dohoda o poskytovaní služieb nebola ani podmienkou pre získanie úveru, a ani predpokladom pre uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Táto skutočnosť nebola sporná ani v čase uzavretia zmluvy, a ani následne (počas doby takmer 4 rokov). Žalobca doposiaľ nikdy netvrdil, že by o dané služby nemal záujem, že nechce platiť odplatu za možnosť ich poskytnutia a pod. Samotné poskytovanie služieb pritom vo viacerých prípadoch predpokladá iniciatívne konanie dlžníka (napr. odklad splátok), u iných je zase logické, že ich dodávateľ poskytuje automaticky (napr. informácia o prijatí platby). Samotné znenie dohody pritom pri údajoch o jednotlivých službách obsahuje aj informáciu o tom, ktoré služby sú poskytované automaticky a ktoré, naopak, na základe podnetu druhej zmluvnej strany. Žalobcu nič neoprávňuje spochybňovať vlastný a slobodný prejav vôle, vykonaný v čase uzavretia právneho úkonu. Dohoda jednoznačne vymedzuje, čo je protiplnením za jej uzatvorenie. Ak žalobca vyššie uvedenú odplatu nechcel platiť alebo dohodu zrušiť, mohol spraviť akýkoľvek prejav smerujúci k uvedenému následku. Predsa o tom, že on dohodu vlastne uzavrieť nechcel, sa nemohol dozvedieť pre účely tohto konania a od právneho zástupcu. Možnosti ukončenia Dohody sú upravené v sekcii III. ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA, ktorá o. i. obsahuje zánik dohody z dôvodu zániku alebo splnenia záväzkov zo zmluvy, dohody strán, atď. Túto možnosť žalobca nevyužil. Mal za to, že tvrdenie žalobcu o vzniku obohatenia je v rozpore s existenciou právoplatne

priznaných nárokov voči žalobcovi, pretože z odôvodnenia žaloby nie je zrejмый dôvod, pre ktorý žalobca opomína svoju povinnosť v podobe platenia úrokov z omeškania a nákladov súdnych konaní, existenciou záväzkov vyplývajúcich zo zmlúv o úvere, existenciou záväzkov vyplývajúcich z dohôd o poskytovaní služieb. Poprel tvrdenia žalobcu o finančnom zadost'učinení, a to pokiaľ ide o skutkové tvrdenia žalobcu, existenciu takéhoto nároku a aj jeho výšku. Uviedol, že žalobca svoje tvrdenia zakladá na domnienkach, pričom nezohľadňuje fakt, že ani povinnosť uloženú mu platobnými rozkazmi dobrovoľne a v určenej lehote nesplnil, a práve aj táto okolnosť bola dôvodom pre výkon zrážok zo mzdy. Mal za to, že žalobcom uplatňovaný nárok na finančné zadost'učinenie je nedôvodným, čo do základu i výšky. Navrhol, aby súd podanú žalobu zamietol a súčasne zaviazal žalobcu k náhrade trov právneho zastúpenia žalovaného.

4. K vyjadreniu žalovaného sa podaním zo dňa 02.03.2020 vyjadril žalobca, ktorý trval na tom, že jeho žaloba je v celom rozsahu dôvodná a navrhol, aby súd po nariadenom pojednávaní a vykonanom dokazovaní vydal rozsudok podľa žalobného návrhu. Poukázal na skutočnosť, že termín konečnej splatnosti uvedený v Oznámení o schválení úveru zaslanom dlžníkovi nie je splnením zákonnej požiadavky na uvedenie termínu konečnej splatnosti úveru, keďže Oznámenie o schválení úveru je jednostranným informatívnym dokumentom zaslaným spotrebiteľovi po podpise zmluvy a nie je teda súčasťou zmluvy, keďže neobsahuje ani podpis žalobcu spotrebiteľa a ani mu tento dokument pri podpise zmluvy nebol známy. Poukázal na viaceré rozhodnutia krajských súdov. Mal za to, že tvrdenia žalovaného o tom, že zmluva obsahuje všetky ustanovenia tak, ako mu to ukladá smernica neobstoja, nakoľko náš zákonodarca vo svojej podrobnejšej úprave (t. j. v zákone) vyjadril, čo považuje za náležitosti takejto zmluvy. Tvrdenia žalovaného, že Dohoda o poskytovaní služieb je zmluvou individuálne dojednanou a dobrovoľnou nemôžu obstať. V prípade, že by žalobca odmietol Dohodu uzavrieť, stratil by ako spotrebiteľ možnosť na poskytnutie úveru, preto táto dohoda je jednoznačne podmienkou pre uzatvorenie úveru a nemožno ju za žiadnych okolností považovať za dobrovoľnú. Predmetnú dohodu o poskytovaní služieb vyhodnotili súdy SR opakovane za neprijateľnú zmluvnú podmienku, a teda neplatné ustanovenie. Služby vyplývajúce z dohody o poskytnutí služby sú bezprostredne viazané na vznik spotrebiteľského úverového vzťahu, bez ktorého by existencia takejto dohody nemala žiaden význam. A preto nezohľadniť takéto navýšenie pri výpočte RPMN možno jednoznačne považovať za nekalú prax a snahu obchádzať zákonné ustanovenia. Zákon o spotrebiteľských úveroch § 9 ods. 2 účinný v čase uzavretia zmluvy jednoznačne uvádzal, že údaj o RPMN musí byť v zmluve uvedený a súčasne poukazuje na následky nedodržania s uvedením príslušnej právnej normy - ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. Zákon o spotrebiteľských úveroch považuje údaj o RPMN za základný údaj o úvere, smerodajný pre spotrebiteľa na to, aby si mohol predstaviť percentuálnu výšku nákladov za úver. Ide o údaj, ktorý má spotrebiteľovi ukázať, koľko bude musieť zaplatiť navyše nad rámec istiny. RPMN je podstatnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere a musí byť uvedený v každej zmluve. S jeho absenciou zákon spája prísne dôsledky. Uviedol, že existencia právoplatných exekučných titulov v prospech žalovaného je najrelevantnejší dôkaz svedčiaci o jeho nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia od žalovaného. Sám žalovaný, ktorý disponuje exekučnými titulmi (vo výške istín poskytnutých úvermi, keďže žalovaný má zo svojej činnosti vedomosť o tom, že na nič viac nárok nemá) nevyužil tieto exekučné tituly a nepodal návrh na vykonanie exekúcie, teda nedomáhal sa zákonným spôsobom zaplatenia dlžnej sumy. Miesto toho využil dohody o zrážkach zo mzdy, prostredníctvom ktorých žiadal zaplatenie dlžnej sumy nie titulom právoplatných rozhodnutí súdov, ale titulom existujúcich revolvingových zmlúv, a to vo výške o ktorej vedel, že by mu súdom nikdy priznaná nebola, keďže vedel, že predmetné revolvingové zmluvy, dohody o poskytovaní služieb a dohody o zrážkach zo mzdy sú v rozpore s dobrými mravmi a s právnymi predpismi na ochranu spotrebiteľa. Takýmto spôsobom sa žalovaný úmyselne bezdôvodne obohatil na úkor žalobcu. K žalovaným tvrdenému "opomenutiu" úrokov z omeškania a nákladov súdnych konaní žalobca uviedol, že na tieto by mal žalovaný nárok, keby sa ich domáhal z tých titulov, z ktorých mu boli priznané a nie z titulu dohôd o zrážkach zo mzdy. Tie však pre žalovaného predstavovali efektívnejší spôsob ako od žalobcu vymôcť viac peňazí, než na koľko mal žalovaný nárok. Poukázal na skutočnosť, že finančné zadost'učinenie žiada práve preto, že žalovaný od neho zrážkami zo mzdy vymohol viac peňazí, než na koľko mal nárok podľa právoplatných exekučných titulov, pričom však je nepochybné, že žalovaný o tom vedel, no napriek tomu, že finančné prostriedky vo výške priznanej exekučnými titulmi boli už v rámci zrážok zo mzdy vymožené, žalovaný v týchto zrážkach pokračoval, a pokračoval by v nich do dnes, keby žalobca nepodal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorými tieto zrážky boli zastavené.

5. K vyjadreniu žalobcu sa podaním zo dňa 19.03.2020 vyjadril žalovaný, ktorý naďalej žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Uviedol, že zmluva uvedenie termínu konečnej splatnosti obsahuje,

príčom mal za to, že záver, že termín konečnej splatnosti môže byť aj v oznámení o schválení úveru, ktoré je súčasťou zmluvy, opakovane prijala aj súdna prax, pričom náležitosť termín konečnej splatnosti nemôže byť za žiadnych okolností dôvodom pre záver o bezúročnosti, pretože inak by došlo k porušeniu povinnosti eurokonformného výkladu vnútroštátneho práva. Zmluva o úvere je tvorená ustanoveniami nachádzajúcimi sa nielen v listine označenej ako žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu, ale aj zmluvnými dojednaniami. Obsah zmluvy tvoria aj zmluvné dojednania, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy a prílohy tvoriace súčasť zmluvy. Z ustanovenia článku 4., ods. 4.5 zmluvných dojednaní vyplýva deň splatnosti poslednej splátky úveru, resp. revolvingu podľa posledného splátkového kalendára je dňom konečnej splatnosti úveru. Z ustanovenia článku 9., ods. 9.1 zmluvných dojednaní vyplýva, že zmluva o revolvingovom úvere je uzavretá na dobu neurčitú s tým, že revolving sa uskutoční za podmienok stanovených touto Zmluvou o revolvingovom úvere. Deň splatnosti poslednej splátky úveru je uvedený v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, čím je splnená požiadavka vyplývajúca z uvedeného zákonného ustanovenia. Termín konečnej splatnosti úveru je riadne uvedený a je splnená zákonná požiadavka. Náležitosť "konečná splatnosť úveru" nepozná úijné právo, čo napokon viedlo k tomu, že došlo k zmene zákona č. 129/2010 Z. z. a táto náležitosť práve z dôvodu dodržiavania úijného práva bola vylúčená. Stalo sa tak novelou č. 279/2017 Z. z. (článok XII.), pričom jej prijatie bolo odôvodnené tým, že ide o zohľadnenie záverov Súdneho dvora Európskej únie z 9. novembra 2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s./F. L. a v nadväznosti naň upravuje náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a upravuje okolnosti, za ktorých sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Ak by "konečná splatnosť" mala byť náležitosťou zmluvy v rámci zabezpečenia ochrany spotrebiteľa, potom nedáva ani zmena zákona, a ani samotné rozhodnutie Súdneho dvora EÚ racionálny význam. Zákonom z 12. októbra 2017 č. 279/2017 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, došlo k zmene (medziiným) ustanovenia § 9 ods. 2 písm. i/ zákona č. 129/2010 Z. z. v tom zmysle, že sa v ňom s účinnosťou od 1. mája 2018 slová "a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov" nahrádzajú slovami "frekvenciu splátok a". Od uvedeného dňa sa teda legislatívne pregnantnejším vyjadrením odstránia do budúca doterajšie možnosti rôzneho výkladu predmetného ustanovenia, ktoré bolo - podľa názoru najvyššieho súdu - možné (a potrebné) preklenúť už podľa doterajšej právnej úpravy jej eurokonformným výkladom. S termínom konečnej splatnosti nie je možné spájať následok v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Novela bola prijatá na odstránenie hrubých rozporov vnútroštátneho práva s právom EÚ, pričom išlo o taký rozpor, kedy došlo k porušeniu práva EÚ (viď bod 58 odôvodnenia rozsudku C-42/15) a o ktorom Najvyšší súd SR opakovane povedal, že rozpor sa má odstrániť eurokonformným výkladom. Jediný možný, vecne odôvodniteľný a právne obhájiteľný postup pri dodržaní tohto eurokonformného výkladu je ale iba ten, že na svojoľne určené náležitosti slovenským zákonodarcom, ktoré nie sú určené ako náležitosť zmluvy podľa smernice EÚ, nie je možné prihliadať. Poukázal ďalej na skutočnosť, že dohoda o zrážkach zo mzdy je jedným z mála povolených spôsobov zabezpečenia a uspokojenia pohľadávky zo spotrebiteľskej zmluvy. Dohoda o zrážkach zo mzdy je spôsob zabezpečenia a uspokojenia nároku, nie právny dôvod nároku. Podanie žalobcu, v ktorom sa tvrdí, že žalovaný sa domáhal úrokov z omeškania z titulu dohôd o zrážkach zo mzdy, je skutkovo a aj právne nedôvodné. Vyjadrenie žalobcu ohľadne finančného zadostučinenia je nedôvodné a zmätočné, pretože ak na jednej strane žalobca priznáva, že nespĺnil ani len povinnosť podľa súdneho rozhodnutia, a teda toto nespĺnenie bolo dôvodom pristúpenia k zrážkam zo mzdy, potom logicky je na mieste záver, že k žiadnemu porušeniu nedošlo zo strany žalovaného a teda ani nevznikol nárok na finančné zadostučinenie.

6. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktoré sa dostavil žalobca a nedostavili sa žalovaný a právny zástupca žalovaného, ktorý ospravedlnili svoju neúčast' na pojednávaní a nežiadali pojednávanie odročit' z dôležitého dôvodu. Za zistenia a vyhodnotenia týchto procesných podmienok na konanie podľa § 180 C.s.p. súd na pojednávaní vec prejednal a vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, oboznámením žaloby, podaní strán a doložených listín, a to konkrétne: žaloba č. I. 1-3, prehľad zrážok zo mzdy č. I. 4-22, výpis z účtu žalobcu č. I. 23, návrh na vydanie PR zo dňa 01.08.2017 č. I. 24-25, PR č. k. 5Csp/83/2017-16 zo dňa 27.10.2017 č. I. 26, žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/ zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX č. I. 27-28, žiadosť o vykonanie zrážok zo mzdy zo dňa 19.04.2016 č. I. 29, dohoda o zrážkach zo mzdy č. I. 30, uznesenie OS BN č. k. 4Csp/82/2019-31 č. I. 31-40, rozsudok OS BN 4Csp/161/2017-28 č. I. 41-45, dohoda o poskytovaní služieb č. I. 46-47, oznámenie veriteľa o schválení úveru č. I. 48, zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere č. I. 49-50, žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere č. 8500063667

č. I. 51, zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere č. I. 52-53, žiadosť o vykonanie zrážok zo mzdy zo dňa 19.4.2016 č. I. 54, plná moc č. I. 55, uznesenie OS BN č. k. 4Csp/79/2019-42 č. I. 56-65, vyjadrenie žalovaného k žalobe zo dňa 09.02.2020 č. I. 71-77, vyjadrenie žalobcu k vyjadreniu žalovaného zo dňa 02.03.2020 č. I. 91-92, vyjadrenie žalovaného zo dňa 19.03.2020 č. I. 95-101, tiež oboznámením podstatných listín pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 5Csp/83/2017, najmä: návrh č. I. 1 a platobný rozkaz č. k. 5Csp/83/2017-16 zo dňa 27.10.2017, právoplatný 16.11.2017 a pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 4Csp/161/2017 najmä: návrh zo dňa 01.08.2017 č. I. 1, rozsudok OS BN č. k. 4Csp/161/2017-28 zo dňa 10.01.2018, právoplatný 27.02.2018 a vykonateľný 03.03.2018, uznesenie č. k. 4Csp/161/2017-35 zo dňa 05.03.2018, právoplatné 27.03.2018, vykonateľné 04.04.2018 a zistil nasledovný skutkový stav.

7. Žalobca pri výsluchu na pojednávaní uviedol, že trvá na podanej žalobe a na jeho písomných vyjadreniach a žiadal súd, aby rozhodol v prospech dôvodov uvedených žalobcom. Uviedol, že si potreboval požičať zhruba okolo 1.500,00 eur, zareagoval na inzerát spoločnosti Profi Credit v miestnej tlači. Automaticky mu bolo odpovedané, že ak chce od nich požiadať pôžičku, má sa stretnúť pri obchodnom centre Tesco, bolo to asi v júli 2014, s tým, že ho osloví pracovníčka a tak sa aj stalo. Zmluvy podpisoval v aute. Uviedol, že podmienkou získania peňazí bolo podpísať všetky formuláre, s ktorými nebol dôkladne oboznámený, ani nepoznal ich podstatu s tým, že mu bolo uvedené, že sumu 2.000,00 eur mu nemôžu požičať v celku, ale formou dvoch pôžičiek. Tak podpísal tieto dve zmluvy narýchlo bez toho, aby bol oboznámený aj s ich úrokom a ani s tými podmienkami, že to musí podpísať, až potom mu prišli na účet peniaze. Nejaké prvé splátky splatil, nakoľko mal ďalšie pohľadávky, má hypotéku, tak to nestíhal splácať. Až došlo k tomu, že súd rozhodol a boli mu dané zrážky zo mzdy. Uviedol, že zrážky zo mzdy boli podľa neho účelové, nakoľko nevyužili exekučné konanie, nakoľko tam by sa zaplatila istina, ale nakoľko sa chceli obohatiť, tak sa dali na to, že budú stíhať z platu. Až potom, keď to boli neúnosné sumy, keď vedel, že to presahuje nad rámec istiny, snažil sa s nimi telefonicky dohodnúť na konkrétnej nejakej sume, aby mu už prestali stíhať. Oni oznámili, že na každej pôžičke musím zaplatiť cca 3.500,00 eur. Ďalej s ním nekomunikovali, tak sa rozhodol podať na súd návrh na zastavenie zrážok zo mzdy, čo sa mu aj podarilo. Nakoľko sa dostal do finančných problémov, tak požiadal aj o finančné zadostučinenie.

8. Na základe žiadosti žalobcu zo dňa 23.06.2014 žalovaný v postavení veriteľa a žalobca v postavení dlžníka uzatvorili dňa 27.06.2014 Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 1.500,00 eur (ďalej aj len predmetná zmluva č. 1). Z článku 5 predloženej Žiadosti o poskytnutie revolvingového typu/Zmluvy o revolvingovom úvere, ktorý bol označený názvom "Údaje o požadovanom revolvingovom úvere v EUR", vyplýva, že dlžník požiadal veriteľa o poskytnutie úveru za nasledovných podmienok: predpokladaná mesačná platba (mesačná splátka spolu s platbou podľa Dohody o poskytovaní služieb, ak bude uzavretá) vo výške 89,65 eur, poskytnutá čiastka úveru 1.500,00 eur, poplatok za poskytnutie úveru 50,00 eur, splatnosť úveru (počet splátok) 36 pri výške mesačnej splátky vrátane úrokov v sume 53,25 eur, celková čiastka, ktorú dlžník mal zaplatiť (úver + úroky za celú dobu čerpania úveru + poplatok za poskytnutie úveru) 1.967,00 eur. Predpokladaná RPMN bola uvedená vo výške 20,91 % ročne, ročná úroková sadzba úveru 18,03 %, priemerná RPMN za úver 49,67 %. Z článku 6 uvedenej listiny s názvom "Údaje o schválenom revolvingovom úvere v EUR" boli vyplnené totožné údaje ako v článku 5, pričom zmluva bola žalovaným podpísaná dňa 27.06.2014. Nebolo sporné, že rovnaké zmluvné strany v rovnaký deň, teda dňa 27.06.2014, uzavreli aj Dohodu o poskytovaní služieb.

9. Rovnaké zmluvné strany v ten istý deň, teda dňa 27.06.2014, uzatvorili tiež Dohodu o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. XXXXXXXXXXXX podľa Občianskeho zákonníka, na účely zabezpečenia pohľadávky veriteľa (žalovaného) voči dlžníkovi vzniknutej na základe alebo v súvislosti so Zmluvou o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Podľa tejto dohody je zamestnávateľ žalobcu povinný vykonávať v prospech žalovaného mesačné zrážky zo mzdy vo výške 89,65 eur mesačne. Strany súhlasili s tým, že pokiaľ nebude v ktoromkoľvek mesiaci zrážka zo mzdy vykonaná v dohodnutej výške, ale vo výške nižšej, bude za účelom riadneho vyrovnania príslušných pohľadávok výška mesačných zrážok zo mzdy v najbližšom nasledujúcom mesiaci, či mesiacoch, zvýšená nad dohodnutú výšku, a to na najvyššiu prípustnú výšku v zmysle všeobecne záväzných právnych predpisov upravujúcich rozsah zrážok zo mzdy pri výkone rozhodnutia, a to všetko do doby úhrady všetkých pohľadávok v omeškaní. Podľa čl. VI tejto dohody budú zrážky zo mzdy dlžníka (žalobcu) vykonávané zamestnávateľom dlžníka (respektíve iným platiteľom príjmu) až do doby, kým spoločnosť (žalovaný) zamestnávateľovi písomne ohlási, že

všetky jej pohľadávky, vzniknuté na základe alebo v súvislosti s predmetnou zmluvou a jej prípadnými dodatkami sú splatené. Spoločnosť (žalovaný) splní túto povinnosť bezodkladne.

10. Dňa 27.10.2014 žalovaný udelil plnú moc spoločnosti ANACO, s.r.o., IČO: 35 691 816 okrem iného na mimosúdne vymáhanie všetkých pohľadávok po lehote splatnosti voči dlžníkom žalovaného a na vykonanie všetkých úkonov s tým spojených.

11. Žiadosťou o vykonanie zrážok zo mzdy a z iných príjmov zo dňa 19.04.2016 spoločnosť ANACO, s.r.o. v mene žalovaného požiadala zamestnávateľa žalobcu o vykonávanie zrážok zo mzdy žalobcu na základe uzatvorenej Dohody o zrážkach zo mzdy na uspokojenie neuhradenej splatnej pohľadávky vyplývajúcej zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX vo výške 3.203,15 eur k 21.03.2016.

12. Na základe žiadosti žalobcu zo dňa 23.06.2014 žalovaný v postavení veriteľa a žalobca v postavení dlžníka uzatvorili dňa 27.06.2014 Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 1.500,00 eur (ďalej aj len predmetná zmluva č. 2). Z článku 5 predloženej Žiadosti o poskytnutie revolvingového typu/Zmluvy o revolvingovom úvere, ktorý bol označený názvom "Údaje o požadovanom revolvingovom úvere v EUR", vyplýva, že dlžník požiadal veriteľa o poskytnutie úveru za nasledovných podmienok: predpokladaná mesačná platba (mesačná splátka spolu s platbou podľa Dohody o poskytovaní služieb, ak bude uzavretá) vo výške 89,65 eur, poskytnutá čiastka úveru 1.500,00 eur, poplatok za poskytnutie úveru 50,00 eur, splatnosť úveru (počet splátok) 36 pri výške mesačnej splátky vrátane úrokov v sume 53,25 eur, celková čiastka, ktorú dlžník mal zaplatiť (úver + úroky za celú dobu čerpania úveru + poplatok za poskytnutie úveru) 1.967,00 eur. Predpokladaná RPMN bola uvedená vo výške 20,91 % ročne, ročná úroková sadzba úveru 18,03 %, priemerná RPMN za úver 49,67 %. Z článku 6 uvedenej listiny s názvom "Údaje o schválenom revolvingovom úvere v EUR" boli vyplnené totožné údaje ako v článku 5, pričom zmluva bola žalovaným podpísaná dňa 27.06.2014. Dňa 27.06.2014 žalovaný vypracoval listinu označenú ako "Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX", v ktorej oznámil žalobcovi, že mu bol schválený úver vo výške 1.500,00 eur za tam uvedených podmienok, a to celková výška úveru 1.500,00 eur, poplatok za poskytnutie úveru 50,00 eur, splatnosť úveru 36 mesiacov, výška mesačnej splátky 53,25 eur, z toho istina 41,67 eur a úroky 11,58 eur, splátka podľa dohody o poskytnutí služby mesačne 36,40 eur, výška celkovej platby na úhradu (mesačná splátka úveru + splátka podľa dohody o poskytnutí služby) 89,65 eur, dátum splatnosti prvej splátky úveru 01.08.2014, dátum splatnosti poslednej splátky úveru 01.07.2017, mesačná periodicita splácania úveru, dátum splatnosti splátky v priebehu periódy splácania "1", RPMN úveru 20,91 %, priemerná hodnota RPMN 49,67 %, ročná úroková sadzba 18,03 %. Celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť, bola určená vo výške 1.917,00 eur. Rovnaké zmluvné strany v rovnaký deň, teda dňa 27.06.2014, uzavreli aj Dohodu o poskytovaní služieb pod č. XXXXXXXXXXXX. V zmysle tejto dohody táto upravuje podmienky poskytovania dohodnutých služieb k uzavretej Zmluve o revolvingovom úvere a povinnosť dlžníka uhradiť odplatu. Definícia služieb je uvedená v článku II tejto dohody. V predmetnej dohode je upravená výška odplaty mesačne vo výške 2,51 % zo sumy schváleného úveru zníženej o sumu poplatku za poskytnutie úveru.

13. Rovnaké zmluvné strany v ten istý deň, teda dňa 27.06.2014, uzatvorili tiež Dohodu o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. XXXXXXXXXXXX podľa Občianskeho zákonníka, na účely zabezpečenia pohľadávky veriteľa (žalovaného) voči dlžníkovi vzniknutej na základe alebo v súvislosti so Zmluvou o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Podľa tejto dohody je zamestnávateľ žalobcu povinný vykonávať v prospech žalovaného mesačné zrážky zo mzdy vo výške 89,65 eur mesačne. Strany súhlasili s tým, že pokiaľ nebude v ktoromkoľvek mesiaci zrážka zo mzdy vykonaná v dohodnutej výške, ale vo výške nižšej, bude za účelom riadneho vyrovnania príslušných pohľadávok výška mesačných zrážok zo mzdy v najbližšom nasledujúcom mesiaci, či mesiacoch, zvýšená nad dohodnutú výšku, a to na najvyššiu prípustnú výšku v zmysle všeobecne záväzných právnych predpisov upravujúcich rozsah zrážok zo mzdy pri výkone rozhodnutia, a to všetko do doby úhrady všetkých pohľadávok v omeškaní. Podľa čl. VI tejto dohody budú zrážky zo mzdy dlžníka (žalobcu) vykonávané zamestnávateľom dlžníka (respektíve iným platiteľom príjmu) až do doby, kým spoločnosť (žalovaný) zamestnávateľovi písomne ohlásí, že všetky jej pohľadávky, vzniknuté na základe alebo v súvislosti s predmetnou zmluvou a jej prípadnými dodatkami sú splatené. Spoločnosť (žalovaný) splní túto povinnosť bezodkladne.

14. Žiadosťou o vykonanie zrážok zo mzdy a u iných príjmov zo dňa 19.04.2016 spoločnosť ANACO, s.r.o. v mene žalovaného požiadala zamestnávateľa žalobcu o vykonávanie zrážok zo mzdy žalobcu

na základe uzatvorenej Dohody o zrážkach zo mzdy na uspokojenie neuhradenej splatnej pohľadávky vyplývajúcej zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX vo výške 3.203,15 eur k 21.03.2016.

15. Z podstatných skutkových tvrdení žalobcu, ktoré neboli zo strany žalovaného popreté, ako aj z výpisu z účtu žalobcu vyplýva, že dňa 27.06.2014 žalovaný poskytol na účet žalobcu finančné prostriedky na základe predmetnej zmluvy č. 1 vo výške 1.450,00 eur a predmetnej zmluvy č. 2 vo výške 1.450,00 eur.

16. Z podstatných skutkových tvrdení žalobcu, ktoré neboli zo strany žalovaného popreté, vyplýva, že žalobca uhradil žalovanému titulom zmluvy č. 1 splátky v celkovej výške 179,30 eur a na zmluvu č. 2 splátky v celkovej výške 179,30 eur.

17. Z predložených potvrdení o vykonaných zrážkach zo mzdy zamestnávateľa žalobcu vyplýva, že žalobcovi boli v prospech žalovaného vykonané nasledovné zrážky z jeho mzdy:

za mesiac január 2018: na zmluvu č. 1 suma 121,15 eur, na zmluvu č. 2 suma 121,15 eur,
za mesiac február 2018: na zmluvu č. 1 suma 307,65 eur, na zmluvu č. 2 suma 307,65 eur,
za mesiac marec 2018: na zmluvu č. 1 suma 113,15 eur, na zmluvu č. 2 suma 113,15 eur,
za mesiac apríl 2018: na zmluvu č. 1 suma 115,84 eur, na zmluvu č. 2 suma 115,84 eur,
za mesiac máj 2018: na zmluvu č. 1 suma 105,65 eur, na zmluvu č. 2 suma 105,65 eur,
za mesiac jún 2018: na zmluvu č. 1 suma 128,59 eur, na zmluvu č. 2 suma 128,59 eur,
za mesiac júl 2018: na zmluvu č. 1 suma 194,40 eur, na zmluvu č. 2 suma 194,40 eur,
za mesiac august 2018: na zmluvu č. 1 suma 97,47 eur, na zmluvu č. 2 suma 97,47 eur,
za mesiac september 2018: na zmluvu č. 1 suma 91,20 eur, na zmluvu č. 2 suma 91,20 eur,
za mesiac október 2018: na zmluvu č. 1 suma 67,50 eur, na zmluvu č. 2 suma 67,49 eur,
za mesiac november 2018: na zmluvu č. 1 suma 92,43 eur, na zmluvu č. 2 suma 92,42 eur,
za mesiac december 2018: na zmluvu č. 1 suma 97,16 eur, na zmluvu č. 2 suma 97,16 eur,
za mesiac január 2019: na zmluvu č. 1 suma 69,02 eur, na zmluvu č. 2 suma 69,01 eur,
za mesiac február 2019: na zmluvu č. 1 suma 53,99 eur, na zmluvu č. 2 suma 53,98 eur,
za mesiac marec 2019: na zmluvu č. 1 suma 94,81 eur, na zmluvu č. 2 suma 94,80 eur,
za mesiac apríl 2019: na zmluvu č. 1 suma 93,71 eur, na zmluvu č. 2 suma 93,71 eur,
za mesiac máj 2019: na zmluvu č. 1 suma 106,66 eur, na zmluvu č. 2 suma 106,66 eur,
za mesiac jún 2019: na zmluvu č. 1 suma 85,09 eur, na zmluvu č. 2 suma 85,09 eur,
za mesiac júl 2019: na zmluvu č. 1 suma 128,41 eur, na zmluvu č. 2 suma 128,41 eur.
Celkovo na zmluvu č. 1 suma 2.163,88 eur a na zmluvu č. 2 suma 2.163,83 eur.

18. Žalobca tak uhradil žalovanému z titulu predmetnej zmluvy č. 1 celkom sumu 2.343,18 eur a z titulu predmetnej zmluvy č. 2 celkom sumu 2.343,13 eur.

19. Okresný súd Bánovce nad Bebravou platobným rozkazom č. k. 5Csp/83/2017 - 16 zo dňa 27.10.2017, právoplatným dňa 16.11.2017, zaviazal žalovaného (v tomto konaní žalobca - pozn. súdu) k povinnosti zaplatiť žalobcovi (v tomto konaní žalovaný - pozn. súdu) sumu vo výške 1.270,70 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.270,70 eur od 08.12.2014 do zaplatenia a trovy právneho zastúpenia vo výške 168,60 eur a ostatné trovy konania vo výške 76,00 eur.

20. Okresný súd Bánovce nad Bebravou rozsudkom č. k. 4Csp/161/2017 - 28 zo dňa 10.01.2018, právoplatný dňa 27.02.2018, vykonateľným dňa 03.03.2018, zaviazal žalovaného (v tomto konaní žalobca - pozn. súdu) k povinnosti zaplatiť žalobcovi (v tomto konaní žalovaný - pozn. súdu) sumu vo výške 1.270,70 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.270,70 eur od 08.12.2014 do zaplatenia a náhradu trov konania v celom rozsahu. Okresný súd Bánovce nad Bebravou uznesením č. k. 4Csp/161/2017 - 35 zo dňa 05.03.2018, právoplatným dňa 27.03.2018, vykonateľným dňa 04.04.2018, rozhodol, že výška náhrady trov konania je 244,60 eur.

21. Okresný súd Bánovce nad Bebravou uznesením č. k. 4Csp/82/2019 - 31 zo dňa 22.08.2019, právoplatným dňa 13.09.2019, nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil žalovanému povinnosť zdržať sa výkonu práva na zrážky zo mzdy žalobcu vyplývajúceho z Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 27.06.2014, ktorá bola uzatvorená medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom.

22. Okresný súd Bánovce nad Bebravou uznesením č. k. 4Csp/79/2019 - 42 zo dňa 22.08.2019, právoplatným dňa 13.09.2019, nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil žalovanému povinnosť zdržať sa výkonu práva na zrážky zo mzdy žalobcu vyplývajúceho z Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 27.06.2014, ktorá bola uzatvorená medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom.

23. Podľa ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

24. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetných zmlúv (ďalej len "Občiansky zákonník") spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

25. Podľa § 52a ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, ak sú uzavreté viaceré spotrebiteľské zmluvy pri tom istom rokovaní alebo sú zahrnuté do jednej listiny, posudzuje sa každá z týchto zmlúv samostatne. Ak však z povahy zmlúv alebo stranám známeho účelu zmlúv uvedených v odseku 1 pri ich uzavretí zrejme vyplýva, že tieto zmluvy sú od seba vzájomne závislé, vznik každej z týchto zmlúv je podmienkou vzniku ostatných zmlúv. Zánik jednej z týchto zmlúv iným spôsobom než splnením alebo spôsobom nahrádzajúcim splnenie spôsobuje zánik ostatných závislých zmlúv, a to s obdobnými právnymi účinkami.

26. Podľa § 53 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

27. Podľa § 53 ods. 4 písm. s), t) a v) Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú, aby spotrebiteľ poskytol zabezpečenie splnenia svojho záväzku v hodnote neprímerane vyššej, ako je výška jeho záväzku vyplývajúca zo spotrebiteľskej zmluvy v čase uzavretia dohody o zabezpečení splnenia záväzku spotrebiteľa; ktoré požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa a požadujú od spotrebiteľa uhradenie plnení, o ktorých spotrebiteľ nebol pred uzavretím zmluvy preukázateľne informovaný; ktorých úhrada nebola upravená v zmluve alebo za ktoré spotrebiteľ nedostáva dohodnuté protiplnenie.

28. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

29. Podľa § 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

30. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

31. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

32. Podľa § 43a ods. 1, § 43c ods. 1 a 44 ods. 1 Občianskeho zákonníka prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len "návrh"), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia. Včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu. Zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

33. Podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

34. Podľa § 2 písm. a), písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia predmetných zmlúv (ďalej len "zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch") na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

35. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

36. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

37. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

38. Podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

39. Podľa § 9 ods. 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie.

40. Podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

41. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať

výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

42. Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

43. Podľa § 11 ods. 1 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

44. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmach, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

45. Podľa § 9 ods. 7 (prvá veta pred bodkočiarkou) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch veriteľovi alebo finančnému agentovi sa zakazuje predkladať spotrebiteľovi návrhy zmlúv, ktorých zrejším účelom je obchádzanie ustanovení tohto zákona.

46. Podľa § 9 ods. 9 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

47. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetných zmlúv (ďalej aj len ako "zákon o ochrane spotrebiteľa") nekalé obchodné praktiky sú zakázané, a to pred, počas aj po vykonaní obchodnej transakcie.

48. Podľa § 7 ods. 2 písm. a), b) a ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti, podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k produktu, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov. Používanie nekalých obchodných praktík sa zakazuje aj v súvislosti s plnením záväzku spotrebiteľa vrátane vymáhania pohľadávky vyplývajúcej zo spotrebiteľskej zmluvy.

49. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

50. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

51. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (účinného od 01.02.2013), výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

52. Podľa § 451 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

53. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

54. Podľa § 457 Občianskeho zákonníka ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

55. Podľa § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

56. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

57. Podľa Čl. 8 Civilného sporového poriadku (C.s.p.) strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu. Povinnosťou strán je označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany sporu za to, že za konania neboli preukázané jeho tvrdenia, že z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Dôkazné bremeno určitých skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tiež tvrdí (Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 24.06.2010 sp. zn. 5Obo/52/2010).

58. Podľa § 149 C.s.p. prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

59. Z vykonaného dokazovania a na základe citovaných právnych noriem dospel súd k záveru, že žaloba je čiastočne dôvodná.

60. Súd mal vykonaným dokazovaním za preukázané, že strany sporu dňa 27.06.2014 uzatvorili dve zmluvy o úvere podľa § 497 a nasl. ustanovení Obchodného zákonníka. Posúdiac predmetnú zmluvu č. 1 a zmluvu č. 2 súd dospel k záveru, že ide o spotrebiteľské zmluvy podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka a tieto zmluvy spĺňajú tiež definíčné znaky zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa vyššie citovaných ustanovení § 2 písm. a/, b/ a d/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. V právnom vzťahu založenom uvedenými zmluvami vystupoval žalobca ako spotrebiteľ, nekonal pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaný vystupoval nepochybne v zmluvnom vzťahu so žalobcom ako podnikateľ poskytujúci klientom spotrebiteľské úvery v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti - dodávateľ. Spotrebiteľský charakter zmluvy je nepochybný aj tým, že tieto boli žalovaným pripravené vopred na formulári vrátane znenia obchodných podmienok bez možnosti zasiahnuť do ich znenia žalobcom ako spotrebiteľom. Konkrétny text zmlúv síce žalobca podpísal, avšak reálne nemal možnosť do tohto žalovaným vopred predpripraveného textu formulárovej zmluvy zasiahnuť. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Súd na základe uvedeného na posúdenie daného záväzkového vzťahu aplikoval tiež ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách, ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a zákona o ochrane spotrebiteľa v príslušnom znení.

61. Žalobca sa podanou žalobou domáhal vydania bezdôvodného obohatenia z dôvodu, že na splatenie úveru uhradil žalovanému ako veriteľovi viac, než bola istina úveru. Zároveň sa podanou žalobou domáhal aj priznania nároku na primerané finančné zadosťučinenie podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

62. Súd posudzoval dôvodnosť každého z uplatnených nárokov osobitne.

63. V zmysle citovaného zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch musí mať zmluva o spotrebiteľských úveroch písomnú formu a musí obsahovať v zákone taxatívne uvedené náležitosti. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané uzatvorenie písomných právnych úkonov - predmetných zmlúv č. 1 a č. 2. Čo sa týka platnosti predmetných zmlúv, súd ich považoval za platne uzatvorené. Všeobecne platí, že zmluva o úvere je zmluvou, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť peňažné prostriedky v stanovenej výške a dlžník sa zväzuje poskytnuté prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa. Predložené vyhotovenie zmluvy č. 1 a rovnako zmluvy č. 2 obsahuje všetky podstatné náležitosti úverovej zmluvy podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, pričom podľa názoru súdu bol dodržaný riadny kontraktačný proces ich uzatvárania. Po porovnaní bodu 5 zmluvy č. 1 (údaje o požadovanom úvere) s bodom 6 zmluvy č. 1 (údaje o schválenom úvere) je zrejmé, že tieto sa zhodujú vo všetkom. Rovnako to platí v prípade predloženej zmluvy č. 2. Návrh žalobcu ako dlžníka na uzatvorenie zmluvy č. 1 a č. 2 podľa bodu 5 týchto zmlúv bol v podstatných, ale aj fakultatívnych náležitostiach úverovej zmluvy žalovaným riadne akceptovaný.

64. Súd však zistil, že predmetné zmluvy č. 1 a č. 2 neobsahujú všetky náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. V zmluve č. 1 a rovnako v zmluve č. 2 absentuje údaj o dátume splatnosti splátok úveru (súd tu nemá na mysli presný rozpis splátky úveru v tom zmysle, čo pripadá v splátke na istinu, úroky a iné poplatky, ale údaj o dátume splatnosti splátok úveru), ako aj dátum o konečnej splatnosti úveru.

65. Povinnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa úpravy platnej v čase uzavretia predmetných zmlúv bol (okrem iného) údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, pričom tento údaj v zmluve musí byť uvedený presným dátumom alebo spôsobom, z ktorého je možné presný termín zistiť, čo uvedením len údaja "36", bez ďalšieho (napr. splatnosť prvej splátky a splatnosť ďalších splátok) nebolo splnené. Odhliadnuc od prevažujúcej judikatúry súdov, z ktorej vyplýva, že takýto údaj musí byť v úverovej zmluve explicitne uvedený, súd konštatuje, že táto zákonná požiadavka kladená na obsah zmluvy o spotrebiteľskom úvere je celkom jasná a jej význam a zmysel je nepochybný. Zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (v znení v čase uzatvorenia predmetných zmlúv) nepočíta s výnimkou z tejto požiadavky, napr. v tom zmysle, že je postačujúce, ak takýto termín je inak zo zmluvy vyvoditeľný. Naopak jasne uvádza, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. V tejto súvislosti súd uvádza, že k otázke, či je potrebné v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch uvádzať v zmluve o spotrebiteľskom úvere aj presný údaj o konečnej splatnosti úveru zaujal právny názor aj odvolací súd konajúceho súdu, teda Krajský súd v Trenčíne, a to napr. v rozsudku z 30.01.2018 sp. zn. 27Co/310/2017, keď uviedol (v prípade bankového úveru), že: "takýto údaj má byť uvedený konkrétnym dátumom konečnej splatnosti úveru, teda dňom, mesiacom a rokom. Nie je postačujúce, že si dlžník - spotrebiteľ dokáže uvedený termín odvodiť od iných v zmluve uvedených údajov (napr. počet splátok, termín ich splatnosti a pod.). Ak zákonodarca určil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere má pod sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti obsahovať isté náležitosti (medzi nimi aj termín konečnej splatnosti úveru), je úlohou dodávateľa tieto údaje vo svojom návrhu zmluvy jasne a zrozumiteľne uviesť tak, aby sa ich mohol spotrebiteľ priamo z návrhu dozvedieť bez toho, aby si ich musel odvodzovať od iných údajov, často skrytých v neprehľadnej zmäti zmluvných podmienok." K rovnakému záveru dospel aj iný senát Krajského súdu v Trenčíne v rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 11.04.2018 sp. zn. 5Co/22/2018, keď uviedol, že: "údaj o konečnej splatnosti úveru má byť uvedený konkrétnym dátumom konečnej splatnosti úveru, teda dňom, mesiacom a rokom. Nie je postačujúce, že si dlžník - spotrebiteľ dokáže uvedený termín odvodiť od iných v zmluve uvedených údajov, všeobecných podmienok, ktoré sú rozsiahle a uvedené malým, pre priemerného spotrebiteľa ťažko čitateľným písmom. Ak zákonodarca určil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere má pod sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti obsahovať isté náležitosti /medzi nimi aj termín konečnej splatnosti úveru/ je úlohou dodávateľa tieto údaje vo

svojom návrhu zmluvy jasne a zrozumiteľne uviesť tak, aby sa ich mohol spotrebiteľ priamo z návrhu dozvedieť bez toho, aby si ich musel odvodzovať od iných údajov, často skrytých v neprehľadnej zmäti zmluvných podmienok." Súd konštatuje, že povinné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch musia byť uvedené v zmluve, čo znamená, že musia byť výsledkom zmluvného konsenzu oboch jej účastníkov, a to odhliadnuc od toho, že zmluva nemusí tvoriť jeden dokument, ale pokiaľ niektoré náležitosti zmluvy boli uvedené v tzv. oznámení veriteľa o schválení úveru, prípadne vo všeobecných obchodných podmienkach (označených ako zmluvné dojednania), ktoré však neboli preukázateľne akceptované a podpísané žalovaným, nie je možné prijať záver, že zákonná požiadavka obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere predstavujúca, či už splatnosť mesačnej splátky alebo termín konečnej splatnosti úveru bola zachovaná. Z vyššie uvedeného vyplýva, že neobstojí obrana žalovaného, že obsah zmluvy tvoria aj zmluvné dojednania, ktoré sú v zmysle článku 13. neoddeliteľnou súčasťou zmluvy a prílohy tvoriace súčasť zmluvy o revolvingovom úvere (článok 7., ods. 7.1 písm. g) zmluvných dojednaní), a že deň splatnosti poslednej splátky úveru je uvedený v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi.

66. Súd ďalej zistil, že predmetná zmluva obsahuje nesprávny údaj výšky úveru. V posudzovanom prípade žalovaný dostal do dispozície, pokiaľ ide o zmluvu č. 1 a aj zmluvu č. 2, nie sumu 1.500,00 eur, ale len sumu 1.450,00 eur, teda suma 1.500,00 eur po odrátaní poplatku za poskytnutie úveru v sume 50,00 eur. Výklad pojmu celková výška úveru podal Súdny dvor EÚ v rozsudku C-377/14. V zmysle tohto rozsudku sa celkovou výškou úveru myslí suma, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené. Predmetná zmluva o úvere tak neobsahuje v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch ani ďalšiu základnú náležitosť, a to celkovú výšku úveru. Uvedené je významné podľa názoru súdu i pre správne stanovenie RPMN. Je nepochybné, že požičaná suma úveru je údaj, ktorý vstupuje ako jeden z hlavných vstupných údajov do rovnice pre výpočet RPMN v konkrétnom prípade. Následne, ak je výška poskytnutého úveru určená nesprávne, je potom aj výpočet RPMN nesprávny a pre spotrebiteľa klamlivý.

67. Vzhľadom na absenciu vyššie uvedených náležitostí, resp. ich nesprávne určenie v predmetnej zmluve, súd považoval úver na základe zmluvy č. 1 a zmluvy č. 2 poskytnutý žalobcovi ako dlžníkovi za poskytnutý bez úroku a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. b/, d/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v príslušnom znení).

68. Dôvodom považovať poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov je podľa názoru súdu aj hrubé porušenie povinnosti veriteľa podľa § 7 ods. 1 v nadväznosti na § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, kedy veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Splnenie tejto povinnosti zásadne preukazuje dodávateľ (veriteľ), avšak z vykonaného dokazovania splnenie tejto povinnosti - posúdenia schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, nijakým spôsobom nevyplýva. V predmetných zmluvách a ani inej listine sa nenachádza žiadny údaj o tom, že by veriteľ pred uzatvorením predmetných zmlúv zisťoval príjmy, výdavky, či rodinné, majetkové a zárobkové pomery žalobcu.

69. Ďalej je potrebné uviesť, že v spore pod sp. zn. 5Csp/83/2017 žalovaný (tam v postavení žalobcu) titulom predmetnej zmluvy č. 1 uplatňoval nárok na peňažné plnenie voči žalovanému (tam v postavení žalovaného), pričom právoplatným platobným rozkazom tunajšieho súdu zo dňa 27.10.2017 bol žalobca zaviazaný k povinnosti zaplatiť žalovanému sumu 1.270,70 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.270,70 eur od 08.12.2014 do zaplatenia a nahradiť trovy konania v celkovej výške 244,60 eur. Pri posudzovaní nároku žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia, je potrebné zohľadniť skutočnosť, že okrem nevrátenej istiny poskytnutého úveru bol žalobca predmetným súdnym rozhodnutím zaviazaný zaplatiť žalovanému aj úroky z omeškania a náhradu trov konania.

70. Pri omeškaní dlžníka s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania (citované ustanovenie § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka). V posudzovanom prípade bol žalobca v zmysle uvedeného rozhodnutia v omeškaní s úhradou sumy 1.270,70 eur od 08.12.2014. Zrážkami zo mzdy žalovaného tak, ako bolo uvedené vyššie, dochádzalo k postupnému

uhrádzaniu dlžnej sumy (priznanej istiny úveru 1.270,70 eur) až do jej úplného zaplatenia. Na základe uvedeného v danom prípade patrí žalovanému nepochybne aj judikované právo na úroky z omeškania, ktoré súd vyčíslil nasledovne:

úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.270,70 eur od 08.12.2014 do 31.01.2018 v sume 202,36 eur,

úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.149,55 eur od 01.02.2018 do 28.02.2018 v sume 4,45 eur,

úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 841,90 eur od 01.03.2018 do 31.03.2018 v sume 3,61 eur,

úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 728,75 eur od 01.04.2018 do 30.04.2018 v sume 3,02 eur,

úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 612,91 eur od 01.05.2018 do 31.05.2018 v sume 2,63 eur,

úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 507,26 eur od 01.06.2018 do 30.06.2018 v sume 2,11 eur,

úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 378,67 eur od 01.07.2018 do 31.07.2018 v sume 1,62 eur,

úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 184,27 eur od 01.08.2018 do 31.08.2018 v sume 0,79 eur,

úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 86,80 eur od 01.09.2018 do 30.09.2018 v sume 0,36 eur,

spolu úroky z omeškania v sume: 220,95 eur.

V uvedenom výpočte súd zohľadnil výšku jednotlivých zrážok zo mzdy žalobcu v prospech žalovaného v jednotlivých mesiacoch titulom zmluvy č. 1 tak, ako boli v spore žalobcom preukázané. Z vykonaného dokazovania súd nezistil konkrétny dátum pripísania zrazených finančných prostriedkov zo mzdy žalobcu žalovanému, súd preto vychádzal z toho, že finančné prostriedky boli žalovanému pripísané na jeho účet najneskôr vždy ku koncu kalendárneho mesiaca. Okrem istiny nevráteného úveru a úrokov z omeškania bol predmetným rozhodnutím žalovanému priznané aj právo na náhradu trov konania vo výške 244,60 eur (trovy právneho zastúpenia vo výške 168,60 eur a ostatné trovy konania vo výške 76,00 eur).

71. Žalobca uhradil žalovanému titulom predmetnej zmluvy č. 1 celkom sumu 2.343,18 eur. Na základe vykonaného dokazovania je suma 427,63 eur (uhradená suma 2.343,18 eur mínus istina poskytnutého úveru 1.450,00 eur mínus vyčíslené priznané úroky z omeškania vo výške 220,95 eur mínus priznané trovy konania 244,60 eur) plnením žalobcu žalovanému bez právneho dôvodu, teda bezdôvodným obohatením žalovaného.

72. V spore pod sp. zn. 4Csp/161/2017 žalovaný (tam v postavení žalobcu) titulom predmetnej zmluvy č. 2 uplatňoval nárok na peňažné plnenie voči žalovanému (tam v postavení žalovaného), pričom právoplatným rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 10.01.2018 bol žalobca zaviazaný k povinnosti zaplatiť žalovanému sumu 1.270,70 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.270,70 eur od 08.12.2014 do zaplatenia a nahradiť trovy konania v celom rozsahu. Trovy konania žalovaného boli následne uznesením tunajšieho súdu určené vo výške 244,60 eur. V posudzovanom prípade bol žalobca v zmysle uvedeného rozhodnutia v omeškani s úhradou sumy 1.270,70 eur od 08.12.2014. Zrážkami zo mzdy žalovaného tak, ako bolo uvedené vyššie, dochádzalo k postupnému uhrádzaniu dlžnej sumy (priznanej istiny úveru 1.270,70 eur) až do jej úplného zaplatenia. Na základe uvedeného v danom prípade patrí žalovanému aj judikované právo na úroky z omeškania, ktoré je potrebné vyčísliť nasledovne:

úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.270,70 eur od 08.12.2014 do 31.01.2018 v sume 202,36 eur,

úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.149,55 eur od 01.02.2018 do 28.02.2018 v sume 4,45 eur,

úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 841,90 eur od 01.03.2018 do 31.03.2018 v sume 3,61 eur,

úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 728,75 eur od 01.04.2018 do 30.04.2018 v sume 3,02 eur,

úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 612,91 eur od 01.05.2018 do 31.05.2018 v sume 2,63 eur,

úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 507,26 eur od 01.06.2018 do 30.06.2018 v sume 2,11 eur,

úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 378,67 eur od 01.07.2018 do 31.07.2018 v sume 1,62 eur,

úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 184,27 eur od 01.08.2018 do 31.08.2018 v sume 0,79 eur,

úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 86,80 eur od 01.09.2018 do 30.09.2018 v sume 0,36 eur,

spolu úroky z omeškania v sume: 220,95 eur.

V uvedenom výpočte súd opätovne zohľadnil výšku jednotlivých zrážok zo mzdy žalobcu v prospech žalovaného v jednotlivých mesiacoch titulom zmluvy č. 2 tak, ako boli v spore žalobcom preukázané. Z vykonaného dokazovania súd nezistil konkrétny dátum pripísania zrazených finančných prostriedkov zo mzdy žalobcu žalovanému, súd preto vychádzal z toho, že finančné prostriedky boli žalovanému poukázané najneskôr vždy ku koncu kalendárneho mesiaca.

73. Žalobca uhradil žalovanému titulom predmetnej zmluvy č. 2 celkom sumu 2.343,13 eur. Na základe vykonaného dokazovania je suma 427,58 eur (uhradená suma 2.343,13 eur mínus istina poskytnutého úveru 1.450,00 eur mínus vyčíslené priznané úroky z omeškania vo výške 220,95 eur mínus priznané trovy konania 244,60 eur) plnením žalobcu žalovanému bez právneho dôvodu, teda bezdôvodným obohatením žalovaného.

74. Zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie je zodpovednosťou objektívnou a predpokladom jej vzniku nie je protiprávny úkon obohateného ani jeho zavinenie, podstatné je iba to, že stav obohatenia vznikol. Žalobca v spore preukázal, že žalovanému uhradil viac ako predstavovala reálna výška poskytnutých úverov spolu s úrokmi z omeškania a nákladmi konania bez toho, aby na to existoval právny dôvod. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 855,21 eur (427,63 eur plus 427,58 eur) právnym titulom bezdôvodného obohatenia, ktoré žalovaný získal na úkor žalobcu a je tak povinný tento majetkový prospech žalobcovi vydať. V prevyšujúcej časti súd žalobou uplatnený nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia zamietol.

75. Súd k tomu pre úplnosť uvádza, že žalovaný v spore nepreukázal, že by mu voči žalobcovi vzniklo právo na peňažné plnenie titulom dohôd o poskytovaní služieb. V spore nebolo preukázané, že by žalovaný v postavení veriteľa takéto dohody uzatvoril platne so žalobcom v postavení spotrebiteľa, a že skutočne došlo k poskytnutí takých služieb spotrebiteľovi, na základe ktorého by veriteľovi vzniklo právo na odplatu. Práve naopak súdna prax pri posudzovaní obdobných dohôd dospela k jednoznačnému záveru, že ide neprijateľné zmluvné podmienky a o nekalú obchodnú prax žalovaného. V nadväznosti aj na vykonaný výsluch žalobcu súd konštatuje, že uvedené dohody boli uzatvorené v ten istý deň ako predmetné zmluvy č. 1 a č. 2. K ich uzavretiu došlo pri jednom rokovaní medzi stranami. Z predložených listín a ani z výsluchu žalobcu nemožno dospieť k záveru, že by boli predmetné dohody so žalobcom individuálne dojednané, že by si žalobca ich uzavretie vymienil a bola riadne oboznámený s ich obsahom, práve naopak súdu je z úradnej činnosti známe, že veriteľ predkladal obdobné vopred pripravené dohody vo viacerých prípadoch pre veľký počet spotrebiteľov bez možnosti zasiahnuť do ich znenia spotrebiteľom. Na základe vyvodенých skutkových okolností prípadu zo zhromaždených dôkazov tak možno konštatovať, že pri ich uzatváraní bola zo strany úverového veriteľa praktizovaná nekalá a neakceptovateľná obchodná prax, keď bez toho, aby bola spotrebiteľovi ponúknutá možnosť voľby, bol spotrebiteľ "nútený" pre prípad, že chcel získať úver, podpísať sa súčasne podpisu ďalších zmlúv bez toho, aby z týchto zmlúv získal vôbec nejaký profit, resp. že by mu bola poskytnutá služba konkrétnej protihodnoty. Dôvodný je tak záver, že zo strany poskytovateľa úveru išlo o sofistikovaný spôsob získania od spotrebiteľa ďalšie peňažné plnenie, ktorým sa neúmerne navýšil jeho dlh, čo nepochybne nesie znaky nekalej obchodnej praxe. V tejto súvislosti súd poukazuje na konštantnú judikatúru v obdobných právnych veciach (viď napríklad rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 4Co/359/2017 zo dňa 21.06.2018, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12Co/23/2018 zo dňa 31.01.2019, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5CoCsp/18/2020 zo dňa 29.09.2020).

76. Súd sa ďalej zaoberal uplatneným nárokom žalobcu na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia opierajúci sa o ustanovenie § 3 odsek 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Citované ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od

toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza tejto právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. alebo osobitným predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práva alebo povinnosti privodiť spotrebiteľovi ujmu.

77. Súd má za to, že v danom prípade porušenie práva a povinnosti žalovaným spočíva v tom, že v zmluvnom vzťahu žalovaný ako dodávateľ neuviedol v predmetných úverových zmluvách (predmetná zmluva č. 1 a č. 2) povinné náležitosti podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, neskúmal bonitu žalobcu pri uzatváraní týchto zmlúv, čo malo za následok, že úver poskytnutý žalobcovi na základe predmetných zmlúv bol bezúročný a bez poplatkov. K uvedenému záveru dospel súd v predchádzajúcich odsekoch tohto rozhodnutia a tiež aj v právoplatných rozhodnutiach tunajšieho súdu, ktorými bolo na základe návrhu žalobcu nariadené neodkladné opatrenie o zdržaní sa výkonu práva na zrážky zo mzdy žalobcu vyplývajúceho z dohôd o zrážkach zo mzdy (iných príjmov), ktoré boli uzatvorené v rovnaký deň ako predmetné zmluvy č. 1 a č. 2.

78. Keďže žalovaný preukázateľne porušil právo žalobcu ako spotrebiteľa na písomnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere tak, aby táto obsahovala všetky náležitosti v zmysle ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. a žalobca sa úspešne na základe výroku I. tohto rozhodnutia domohol vydania bezdôvodného obohatenia, dôsledkom takéhoto porušenia je aj úspešné uplatnenie práva spotrebiteľa na primerané finančné zadosťučinenie. Súd teda dospel k záveru, že sú splnené podmienky k tomu, aby bolo žalobcovi priznané primerané finančné zadosťučinenie.

79. V tejto súvislosti bolo potrebné prihliadnúť predovšetkým na skutočnosť, že žalovaný napriek bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru, ktorej skutočnosti si vzhľadom na jednoznačné znenie zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch musel byť vedomý, čomu nasvedčuje aj skutočnosť, že sa v súdnych konaniach vedených na tunajšom súde domáhal titulom oboch zmlúv len priznania nesplatenej istiny poskytnutého úveru, zákonných úrokov z omeškania a náhrady trov konania, pokračoval vo vymáhaní pohľadávky prostredníctvom zrážok zo mzdy aj po uhradení všetkých jeho oprávnených nárokov. Výkon zrážok zo mzdy bol zastavený až na základe neodkladných opatrení tunajšieho súdu, ktoré boli vydané na základe dôvodne podaného návrhu žalobcu ako spotrebiteľa.

80. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia, súd považoval žalobcom uplatnené primerané finančné zadosťučinenie vo výške 400,00 eur za dôvodné a opodstatnené. Túto sumu považoval súd za primeranú s ohľadom na intenzitu zásahu žalovaného do práva žalobcu ako spotrebiteľa. Priznané finančné zadosťučinenie je vyrovnaním ujmy žalobcu, ktorá jej vznikla konaním žalovaného, je určitou satisfakciou za stav, ktorý musel v dôsledku konania žalovaného trpieť a je aj sankciou postihujúcou žalovaného, ktorý ako dodávateľ finančnej služby závadne konal. Vzhľadom na okolnosti veci, ujmu, ktorá bola žalobcu spôsobená, keď tento sa musel domáhať súdnej ochrany pri zastavení neoprávnených zrážok zo mzdy a tiež sa musel súdnou cestou v danej veci domáhať vydania bezdôvodného obohatenia a teda po dobu trvania bezdôvodného obohatenia nedisponoval týmito finančnými prostriedkami, súd ustálil ako dôvodnú, primeranú a zodpovedajúcu všeobecnej predstave spravodlivosti výšku primeraného finančného zadosťučinenia v sume 400,00 eur tak, ako bola žalobcom v podanej žalobe uplatnená.

81. Povinnosť, ktorú súd uložil žalovanému týmto rozsudkom, je povinný splniť v súlade s § 232 ods. 3 C.s.p. do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

82. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p. ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

83. Podľa § 262 ods. 1 a 2 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

84. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 2 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. Žalobca sa v danom konaní proti žalovanému domáhal vydania bezdôvodného obohatenia

vo výške 1.786,26 eur a priznania primeraného finančného zadosťučinenia titulom vo výške 400,00 eur, pričom súd podanej žalobe čiastočne vyhovel a priznal žalobcovi sumu 855,21 eur titulom vydania bezdôvodného obohatenia a primerané finančné zadosťučinenie v sume 400,00 eur. Na základe uvedeného súd konštatuje, že úspech žalobcu a neúspech žalovaného v spore predstavuje 57,41 %, neúspech žalobcu a úspech žalovaného predstavuje 42,59 % a čistý úspech žalobcu v spore potom predstavuje 14,82 %. V rozsahu uvedeného čistého úspechu žalobcu v spore by mal žalobca voči žalovanému nárok na náhradu trov konania, nakoľko si však žalobca nárok na náhradu trov konania neuplatnil a zo spisu mu ani žiadne trovy nevyplynuli, súd žalobcovi voči žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia tohto rozsudku na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil. Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie.